

РЕШЕНИЕ

№ 43

гр. П., 25.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – П. в публично заседание на седми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Сузана Ем. Полизоева

при участието на секретаря Силвия Кирова
като разглежда докладваното от Сузана Ем. Полизоева Административно наказателно дело № 20231230200710 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите ЗАНН.

Обжалвано е наказателно постановление №BG02062022/5800/P8-1077 от 30.11.2022г. за налагане на глоба за нарушение, установено при извършена проверка от страна на контролните органи, че на 02.06.2022г. в 08:26 часа в направление излизане от територията на Република България на ГКПП К. е пристигнало ППС, с рег. № ***, вид: влекач, марка и модел ДАФ ФТ ХФ 105, с обща техническа допустима максимална маса-над 12 тона, управлявано от г-н К., което попада в категорията на ППС, за което е дължима, но не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Соченото ППС е засечено на 28.05.2022г. в 07:12 часа по път А-3, км 163+488, включен в обхвата на платена пътна мрежа, за който участък се събира такса за изминато разстояние - тол такса, съгл. Приложение към т.1 на Решение №101 на МС от 20.02.2020г. за приемане списъка на републиканските пътища, за които е събира такса за изминато разстояние - тол такса. За така описаното ППС е регистрирано тип нарушение-няма валидна маршрутна карта или валидна декларация за преминаването-нарушение на осн. чл.179, ал.3а ЗДвП, като на Р. В. К., ЕГН-*****, с адрес Република България, /населено място/ е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1 800 /хиляда и осемстотин/ лева.

Жалбоподателят, редовно призован, не се явява в съдебно заседание, не се явява и процесуалния му представител – адв.М. П., който е депозирал своевременно молба, с която поддържа жалбата, с направените в нея възражения, сочи че няма да ангажира други доказателства в подкрепа на тезата си и взема становище по същество на делото, като моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалваното наказателно постановление. Представя писмени бележки. Прави искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, съгласно приложен по делото договор за правна защита.

Насрещната страна – Агенция „Пътна инфраструктура“, С., се представлява от юрк.Н., която изпраща писмено становище, в което развива съображения за правилност и законосъобразност на издаденото наказателно постановление, поради което иска да бъде потвърдено. Не претендира юрисконсултско възнаграждение. Не прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар.

Териториално отделение – П., към Районна прокуратура – Б., редовно уведомени, не изпращат представител и не заявяват становище по жалбата и наказателното постановление.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства и във връзка с направеното оплакване, намира следното от фактическа и правна страна :

Жалбата е подадена в предвидения от закона 14 - дневен срок, предвид което е допустима, а разгледана по същество е основателна поради следните съображения:

От доказателствата по делото се установява, че жалбоподателят К. не е собственик на ППС с рег. № ***, вид: влекач, марка и модел ДАФ ФТ ХФ 105, с обща техническа допустима маса-над 12 тона, видно от представената справка от АПИ към преписката, както и от свидетелството за управление на МПС. Същото е собственост на „Д.Т.МиМ“ „ЕООД, с ЕИК ***, седалище и адрес на управление /населено място/ и същият е само водач на процесното ППС, с което е пристигнал на 28.05.2022г. в 07:12 часа на ГКПП К.. Като водач се движел с процесното ППС в община П., по път А-3 км 163+488, с посока намаляващ километър, който път бил включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което е дължима, но не е заплатена пътна такса по чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата. Кое ППС е засечено по път А-3, км 163+488, включен в обхвата на платена пътна мрежа, за който участък се събира такса за изминатото разстояние - тол такса, съгл.Приложение към т.1 на Решение №101 на МС от 20.02.2020г. за приемане списъка на републиканските пътища,за които е събира такса за изминатото разстояние -тол такса. С оглед плащането на дължимото, което е намерило отражение в НП, АНО е преквалифицирал нарушението и събраните доказателства е съотнесъл като такива за нарушение, с което описаното ППС е регистрирано като тип нарушение, а именно: няма валидна маршрутна карта или валидна декларация за преминаването изцяло не била заплатена дължимата пътна такса по чл. 10, ал.1, т.2 от Закона за пътищата, тъй като за посоченото ППС - адм. нарушение по чл.179, ал.3а от ЗДвП /(Нова – ДВ, бр. 105 от 2018 г., в сила от 16.08.2019 г.) Водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл.10, ал.3 от Закона за пътищата /ЗП/ по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата /ЗП/ за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1 800 лв.. В ход на административно наказателното производство е приложено и доклад от Електронната система по чл.167а, ал.3 от ЗДвП, доказващо соченото нарушение.

За извършеното нарушение е генериран запис от електронната система под формата на доклад и снимков материал като е наличен снимков материал, на който е виден регистрационният номер на автомобила. От същият се установява, че е заснет автомобил с регистрационен № ***, датата и часа на движение. Изготвено е и Становище от отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“, Национално тол управление. Контролните органи при А „Митници“, след справка в Електронната система за събиране на пътни такси са констатирали извършеното нарушение, поради което актосъставителя А., който е и свидетел по делото, в присъствието на свидетеля Ч. е съставил АУАН № BG02062022/5800/P8-1077/02.06.2022г. на жалбоподателя, в негово присъствие, който не е оспорил, че на процесната дата е управлявал ППС-то.

В изготвения АУАН актосъставителят сочи, че след извършена проверка е установено, че ППС попада в категорията на ППС, за което е дължима, но незаплатена такса по чл. 10, ал.1, т.2 от ЗП. А досежно квалификацията, нарушението е правно квалифицирано с разпоредбата на чл. 179, ал.3а от ЗДвП. АУАН е предявен на жалбоподателя на същата дата 02.06.2022 година, който бил подписан с отбелязване, че „Имам две карти“ като възражения. АУАН е връчен срещу подпис. Срещу така съставения Акта в законоустановения 7-дневен срок не е постъпило допълнително писмено възражение. В хода на извършената проверка,

жалбоподателят е заплатил дължимата независимо от съответната административнонаказателна санкция, такса по чл. 10б, ал. 5 от Закона за пътищата в размер на 133,00 лева. Компенсаторна такса, предвид дадената възможност на жалбоподателя, съгласно чл. 189е, ал. 3 от ЗДвП по АУАН № BG11052022/5800/P8-908/11.05.2022г., не е постъпила по сметка на АПИ.

След получаване на образуваната преписка от Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), С. е издадено процесното наказателно постановление № BG02062022/5800/P8-1077 от 30.11.2022 година. В издадения санкционен акт, от административнонаказващия орган са възприети изцяло фактическите констатации, изложени в АУАН, както и правната квалификация на нарушението, дадена от контролния орган – чл. 179, ал.3а от ЗДвП, като за посоченото ППС е регистрирано като тип нарушение-няма валидна маршрутна карта или валидна тол декларация за преминаването и е наложено на жалбоподателя административно наказание „Глоба“ в размер на 1 800 лева. Обжалваното наказателно постановление е изпратено за връчване на жалбоподателя с писмо с обратна разписка на 09.01.2023г.. Възражения относно начина и формата на връчване на наказателното постановление не се противопоставят в настоящото съдебно производство.

Материалната компетентност на Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), С. да издава наказателни постановления за нарушения по ЗДвП, се доказва от приетата по делото Заповед № РД-11-167 от 08.02.2021 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ, изменена със Заповед № РД-11-760/19.08.2022г., видно от която Г.А.Т. е оправомощен да издава наказателни постановления по ЗДвП, т. е. последният се явява носител на санкционна власт, делегирана му от наказващия орган по закон съгласно чл. 189е, ал.12 от ЗДвП - Председателя на Управителния съвет на АПИ по надлежния ред с административен акт - Заповед. Персоналното заемане на длъжността от Г.А.Т. се установява от приложената Заповед № ЧР-СП-622 от 11.08.2022 година на Председателя на Управителния съвет на АПИ. Материалната компетентност на актосъставителя да съставя АУАН за нарушения по ЗДвП, също се доказва, тъй като свидетеля А. е длъжностно лице от Агенция „Митници“, С.. В случая по отношение компетентността на актосъставителя би могло да се приложи Заповед № 3АМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година, която е издадена при действието на отменения към настоящия момент Устройствен правилник на Агенция „Митници“, тъй като подобна Заповед при действието на новия Правилник е приета една на 08.08.2022 година и това е Заповед № 3АМ-1434/32-263874 от 08.08.2022 година на Директора на Агенция „Митници“, т. е. в случай, че няма последваща Заповед за отмяна, следователно Заповед № 3АМ-332/32-66544 от 28.02.2020 година продължава да действа до 08.08.2022 година.

В хода на съдебното следствие като свидетел беше разпитан актосъставителя Д. А., който макар и да не помнеше конкретния случай потвърди изложените в АУАН констатации. Отделно от това, актосъставителя посочи какво включва проверката по установяване на твърдяното административно нарушение, като по отношение установяване авторството на същото, свидетелят посочи, че акта се съставя на шофьора, който пристига с въпросното МПС. Същия се запознава с подробностите на нарушението, след което му с предоставили възможност да избере дали да заплати компенсаторна такса или максимална тол такса и да му се състави АУАН. В конкретния случай водача е избрал да му бъде съставен акт. Съдът кредитира показанията на свидетеля А., доколкото същите са логични, последователни и добросъвестно дадени, същите се подкрепят и от свидетелските показания и на свидетеля Ч. - свидетел при съставянето на акта.

Представено е свидетелство за регистрация на МПС част II, от което се установява, че процесното ППС е собственост на „Д.Т.МиМ“ ЕООД, с ЕИК *** и със седалище и адрес на управление : /населено място/

От отдел „Управление на информационната система и инфраструктура“ национално тол

управление /НТУ/ е постъпило становище от което е видно че за процесната дата и ППС няма постъпили тол декларации, няма получени маршрутни карти за ППС, не е получена и платена тол декларация за сегмента на рамката, когато е отчетено нарушението.

Изложената фактическа обстановка, съдът прие за установена въз основа на разпитаните по делото свидетели и от приетите писмени доказателства, които са безпротиворечиви, относно подлежащите на доказване факти и установяват по несъмнен начин възприетата фактическа обстановка, като последователна и логична.

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Съдът счита, че жалбата е допустима, тъй като е депозирана в срока по чл. 59, ал. 2 от ЗАНН и е подадена от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното наказателно постановление/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/. Съдът приема, че разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения.

При разглеждане на дела по оспорени наказателни постановления районният съд е инстанция по същество, с оглед на което дължи извършването на цялостна проверка, относно правилното приложение на материалния и процесуалния закон, независимо от посочените от жалбоподателя основания.

В изпълнение на това свое правомощие съдът констатира, че Наказателното постановление е издадено от оправомощено на основание чл. 189е, ал.12 от ЗДвП лице със Заповед на председателя на управителния съвет на АПИ, а АУАН е съставен от компетентен орган по смисъла на чл. 167а, ал.3а, т.1 и т.2 от ЗДвП, определен със Заповед на Директора на Агенция Митници.

Съдът, намира обаче, че в хода на административно-наказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, водещи до незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление в следния смисъл.

В чл. 179, ал. 3а от ЗДвП е предвидена санкция за водачите, които управляват ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на ЗДвП за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство. Същите задължения са определени в разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП и която гласи: „Водачът на пътено превозно средство от категорията на чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен, когато тези задължения са изпълнени от трето лице.“. Абсолютно никъде в АУАН и в наказателното постановление не е посочено и конкретното нарушение, за което е санкциониран жалбоподателя. Посочено е единствено, че ППС попада в категорията, за която е дължима, но не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1 т. 2 от ЗП, тъй като на 02.06.2022 г. в 08:26:34 часа, в направление излизане от територията на Република България, на ГКПП К., пристигна ППС, с рег.№ ***, като вид : null, марка: null, модел : null, сочи се като брой оси многоточие. Тоест в акта липсва индивидуализация на ППС-то, името на нарушителя не изписано на български език, не е описано каквото и да е действие или бездействие на жалбоподателя. По-надолу е описано, че жалбоподателят управлява ППС, за което е дължима, но не е заплатена пътна такса. С разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, както спомена съдът по-горе, е въведено в задължение на водачите на ППС от категорията по чл. 10б, ал. 3 от ЗП преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупят маршрутна карта за участъците от платената пътна

мрежа, които ще ползват, или да изпълнят съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от ЗП, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. Разпоредбата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП не е вменена като нарушена от жалбоподателя нито в АУАН, нито в атакуваното наказателно постановление. Описаното в АУАН и наказателно постановление деяние не е квалифицирано с надлежната материалноправна разпоредба, която да съответства на вменените на жалбоподателя факти.

Изложеното представлява съществено нарушение на процесуалните правила и обосновава извод за незаконосъобразност на административния акт и основание за неговата отмяна на процесуално основание.

Привлеченият към административнонаказателната отговорност следва да знае всички факти, които наказващият орган възвежда като обосноваващи обективната страна на състав на нарушение, като тези факти следва да бъдат в логическо и правно единство с конкретна разпоредба на закона. Посочената неяснота, противоречие между фактическите и правни констатации на актосъставителя и на наказващия орган, води до грубо нарушаване на правото на защита на санкционираното лице, което е затруднено да разбере по несъмнен начин за какво точно нарушение му е наложено наказание. В случая констатираните пороци при описание на нарушението в АУАН и наказателно постановление няма как да бъдат санирани на етап съдебно следствие, доколкото се касае не за доказателствен дефицит, а за ненадлежно предявено обвинение, което накърнява правото на защита на наказвания субект, като този порок не е от естество да бъде отстранен чрез събиране на допълнителни доказателства. Изискванията за реквизити на АУАН и наказателно постановление са императивни и те не могат да бъдат извлечени по тълкувателен или дедуктивен път от доказателствата по делото. С оглед на всичко горепосочено, съдът приема, че обжалваното наказателно постановление е незаконосъобразно и като такова следва да бъде отменено.

Наред с горното, съдът констатира, че в казуса не се доказва и че жалбоподателят е извършил от обективна страна вмененото му нарушение. Съгласно нормата на чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, за преминаване по платената пътна мрежа се въвежда смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства и такси на база време и на база изминатото разстояние, в това число и такса за изминатото разстояние - тол такса за пътни превозни средства по чл. 10б, ал. 3, като заплащането на ТОЛ таксата дава право на едно пътно превозно средство да измине разстояние между две точки от съответния път или пътен участък и изминатото разстояние се изчислява въз основа на сбора на отделните тол сегменти, в които съответното пътно превозно средство е навлязло, а дължимите такси се определят въз основа на сбора на изчислените за съответните тол сегменти такси. Таксата за изминатото разстояние се определя в зависимост от техническите характеристики на пътя или пътния участък, от изминатото разстояние, от категорията на пътното превозно средство, броя на осите и от екологичните му характеристики и се определя за всеки отделен път или пътен участък.

Съгласно нормата на чл. 139, ал. 7 от ЗДвП, водачът на пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата е длъжен преди движение по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, да закупи маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, които ще ползва, или да изпълни съответните задължения за установяване на изминатото разстояние и заплащане на дължимата такса по чл. 10, ал. 1, т. 2 от Закона за пътищата, освен когато тези задължения са изпълнени от трето лице. От своя страна, нормата на чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата сочи, че тол таксата се заплаща от собственика или ползвателя на пътното превозно средство за всички пътни превозни средства с обща технически допустима максимална маса над 3,5 тона, извън тези по чл. 10а, ал. 9, като заплащането ѝ дава право на пътното превозно средство, за което е заплатена, да измине определено разстояние между две точки. Следователно, ако и доколкото

изпълнителното деяние на вмененото административно нарушение на жалбоподателя е това посочено в АУАН и респ. е едно от тези по наказателното постановление, а именно незаплатена и дължима се пътна тол такса при управление на процесното ППС на процесната дата и място, то адресат на такова задължение за плащане на тол такса, не е водача, нает от превозвача да извършва превоз на товари, а на собственика на управляваното МПС или съответното ползвател/наемател/ на същото. В казуса не се представиха никакви доказателства, че жалбоподателят е собственик на описаното в наказателното постановление превозно средство, с което се твърди, че той е извършил процесното нарушение, нито пък се представиха доказателства, че е ползвател на това ППС на самостоятелно основание и извън трудовата си дейност по нарочен трудов договор. Доказа се точно обратното, че жалбоподателя не е собственик на процесното ППС. Ето защо, съдът приема за недоказано и обстоятелството, че жалбоподателят е адресат на задължението за заплащане на пътна тол такса в този казус и поради тази причина, не може да бъде административнонаказателно отговорно лице за неизпълнение на такова задължение за посоченото ППС. В тази насока следва да бъде посочено, че съгласно приложената от наказващия орган норма чл. 179, ал. 3а от ЗДвП Водач, който управлява пътно превозно средство от категорията по чл. 10б, ал. 3 от Закона за пътищата по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, за което не са изпълнени съответните задължения за установяване на изминатото разстояние, съгласно изискванията на Закона за пътищата, за участъка от път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, който е започнал да ползва, или няма закупена маршрутна карта за същата, съобразно категорията на пътното превозно средство, се наказва с глоба в размер 1800 лева. Следователно последната административна санкционна разпоредба не се отнася до посочената и установена в АУАН фактическа обстановка по делото свързана с неплащане на дължимата се тол такса, а се отнася до друго това, че водача управлява ППС, като не изпълни задълженията си за установяване на изминатото разстояние или няма закупена маршрутна карта за участъците от платената пътна мрежа, която ще ползва, сочи на друга, напълно различна фактическа обстановка. Неправилно е определен и субекта на отговорност, тъй като при такова нарушение адресат на задължението е собственика на ППС по смисъла на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП, на основание чл. 179, ал. 3б от ЗДвП. От своя страна нормата на чл. 102, ал. 2 от ЗДвП постановява, че собственикът е длъжен да не допуска движението на пътно превозно средство по път, включен в обхвата на платената пътна мрежа, ако за пътното превозно средство не са изпълнени задълженията във връзка с установяване на размера и заплащане на съответната такса по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата според категорията на пътното превозно средство. Ако в свидетелството за регистрация е вписан ползвател, задължението се изпълнява от него. Цитираните разпоредби безспорно задължават собствениците, респективно ползвателите на ППС да осигурят заплащането на дължимите пътни такси при движение на превозните им средства по път, включен в платената пътна мрежа, като това движение може да се осъществи след изпълнение на съответните задължения, свързани с установяване размера и заплащане на пътните такси. Тези „съответни задължения“ са регламентирани в Закона за пътищата и в Наредбата за условията, реда и правилата за изграждане и функциониране на смесена система за таксуване на различните категории пътни превозни средства на база време и на база изминатото разстояние (Наредбата), приета на основание чл. 10, ал. 7 от ЗП. Неизпълнението на горните задължения е скрепено със санкцията, предвидена в разпоредбата на чл. 179, ал. 3б от ЗДвП, а не приложената от наказващия орган.

Предвид приетото от съда, че с атакуваното наказателно постановление незаконосъобразно е ангажирана отговорността на жалбоподателя е безпредметно да бъде обсъждано дали случаят е маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

С оглед изхода на делото, искането за присъждане на юрисконсултско възнаграждение следва да бъде оставено без уважение, но от друга страна следва да съдът да се произнесе относно искането на процесуалния представител на жалбоподателя за присъждане

разносните сторени за един адвокат в настоящата инстанция, която е установено чрез представения договор за правна защита и съдействие. В същият договор е посочена като договорена и заплатена в брой сума в размер на 600 лева, относно която съдът, счита че следва да уважи в пълен размер.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1, във вр. с ал. 3, т. 1 ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление (НП) №BG02062022/5800/P8-1077 от 30.11.2022г. година на Директора на Национално тол управление (НТУ) към Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ), С., с което на Р. В. К., ЕГН-***** и адрес /населено място/ за нарушение на чл. 179, ал.3а от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1800 /хиляда и осемстотин/ лева, като незаконосъобразно.

ОСЪЖДА Агенция "Пътна инфраструктура" (АПИ) при МРРБ С. да заплати на Р. В. К., ЕГН-***** и адрес : /населено място/ сумата от 600 лева – адвокатско възнаграждение.

Решението подлежи на обжалване пред Административен съд – гр. Б. в 14-дневен срок от датата на получаване на съобщението, че решението е изготвено.

Съдия при Районен съд – П.: _____